

HOMEBUILDERS MINISTRY

A Ministry of Rowland Road Baptist Church, 336 Rowland Road, Monroe, LA 71203

Biblinis

vadovavimas

HOMEBUILDERS MINISTRY

Biblinis vadovavimas

Larry D. Fincher

© 2003 HomeBuilders Ministry

303 Chadwick Drive • West Monroe, LA 71291

Phone (318) 397-2558 • info@homebuildersministry.org

www.homebuildersministry.org

Turinys

IVADAS	1	VADOVAVIMO PROCESAS	
		Procesas	13
VADOVAVIMO TIKSLAS IR SVARBA		Vizija	14
		Planavimas	15
TIKSLAS IR SVARBA		Vykdymas	16
Vadovavimo tikslas	2	VADOVAVIMO GRĖSMĖS	
Vadovavimo atsakomybė	3	Esminės priežastys	20
Vadovavimo pavyzdys	3	Didžiausios grėsmės	21
Vadovavimo poreikis	4		
VADOVAVIMAS APIBRĖŽIMAS		VADOVAVIMO UGDYMAS	
Vadovavimo apibrėžimas	5	Savęs ugdymas	27
Neteisingas vadovavimo supratimas	5	Kitų ugdymas	28
Vadovavimo lygiai	6		
VADOVAVIMO KVALIFIKACIJOS		VADOVAVIMO TĖSTINUMAS	
KVALIFIKACIJOS		Tėstinumas	30
Bendri pastebėjimai	8	Pasiruošimas tėstinumui	30
Santykių kvalifikacijos	8	PRIEDAS	
Charakterio kvalifikacijos	9	Apie autorius	
Kompetensijos kvalifikacijos	10	Šaltiniai	
VADOVAVIMO PAŽADAI IR JĖGA			
Pažadai	11		
Jėga	12		

Biblinis vadovavimas

Visa, ką iš tikrųjų jums reikia žinoti apie vadovavimą, galite rasti Biblijoje

Vadovavimas yra dažnai diskutuojamas, bet retai praktikuojamas. Vadovavimas yra reikalingas kiekvienoje visuomenės srityje, įskaitant šeimas, mokyklas, įmones, vyriausybę ir netgi bažnyčią. Poreikis yra akivaizdžiai matomas tiek dėl nesėkmingo vadovavimo šiose institucijose, tiek dėl informacijos, skirtos vadovavimui, trūkumo. Kad vadovavimo aptarimas būtų sėkmingas reikia jį išplėsti, įtraukiant nurodymą ir pritaikymą.

Svarbus klausimas: “Kai šitaip trūksta vadovavimo nurodymų ir praktikos, ar yra patikimas, įrodytas vadovavimo principų ir pritaikymo šaltinis?” Tvirtas atsakymas: “Taip!” Šis patikimas, įrodytas šaltinis yra lengvai prieinamas ir jį parašė neprikaištingos kvalifikacijos autorius. Šaltinis yra Biblija, o autorius – Dievas.

Trisdešimt metų mokymosi ir vadovavimo išmokė mane pagrindinės tiesos - *Visa, ką iš tikrųjų reikia žinoti apie vadovavimą, galiu rasti Biblijoje.* Tolimesniuose šių studijų puslapiuose rasite vadovavimo principus ir praktikavimą, palyginimui, iš daugelio šaltinių, bet Biblija yra pagrindinis šaltinis. Svarbiausios tiesos yra šios:

- *Vienintelis vadovavimo tikslas – įgyvendinti Dievo tikslus*
- *Vadovavimas yra procesas*
- *Vadovavimo kvalifikacijos: tarpusavio santykiai, charakteris ir kompetencija*
- *Dievas nešaukia ten, kur neaprūpina*
- *Vadovavimo procesas apima viziją, planavimą ir vykdymą*
- *Vadovai yra žmonės ir tai pat varginami pagundimų kaip ir jų sekėjai*
- *Vadovas privalo išsiugdyti pats prieš ugdydamas kitus*
- *Nėra sėkmės be tęstinumo.*

Vadovavimo tikslas ir svarba

Vienintelis vadovavimo tikslas – įgyvendinti Dievo tikslus

“Viskas auga ar kinta dėka vadovavimo”

-- John Maxwell

Vadovavimo tikslas ir svarba negali būti perdėti. Dievas visuomet naudojo vadovus siekdamas savo tikslų žemėje, atiduodamas ypatingą atsakomybę sėkmei ar nesėkmei į vadovo rankas. Ši pasekmė yra ypatingai pabrėžta per pasekėjų gyvenimus. Kai Dievas duoda didžiulę atsakomybę vadovui, Jis taip pat suteikia ir vadovavimo pavyzdį iš Jėzaus Kristaus gyvenimo. Šių dienų vadovavimo stoka kiekvienoje srityje sukuria supratimą, kad biblinio vadovavimo įgyvendinimas yra labiau kritiškas, nei kada nors.

Vadovavimo tikslas

Vienintelis vadovavimo tikslas – įgyvendinti Dievo tikslus. Dievas pasirinko dirbti per vyrus ir moteris, kad įvykdytų Jo valią. Bet koks kitas tikslas baigiasi neteisingu vadovavimu.

- Jis naudoja dievotus vadovus, kad įvykdytų Savo tikslus.:
 - Mozė vadovavo Žydams išeinant iš Egipto į Pažadėtąją žemę
 - Dovydas sutvirtino karalystę
 - Nehemijas atstatė Jeruzalės sienas
 - Paulius evangelizavo Romos imperiją
- Jis taip pat naudojo nedievotus vadovus, kad įvykdytų Savo tikslus
 - Faraonas finansavo Žydų išėjimą
 - Jehus pašalino Achabo giminės liniją iš vadovavimo
 - Nebukadnecaras paėmė Judą į nelaisvę
 - Artaksersas finansavo Jeruzalės sienų atstatymą
- Jis naudojo įvairiausių titulų ir skirtingus vaidmenis: šeimos galvą, kunigą, pranašą, viršininką, kapitoną, teisėją ir karalių Senajame Testamente; Jis naudoja pastorių, vyresnįjį, vyskupą ir diakoną Naujajame Testamente.
- Galiausiai Dievas yra tas, kuris viską kontroliuoja ir dirba per vadovus vykdydamas Savo tikslą (Pat 21:1).

Jehus

2 Kar 9:6-7

6 Atsikėlęs Jehus įėjo į namus. Tuomet jis išpylė alieju jam ant galvos ir tarė: "Taip sako Viešpatys, Izraelio Dievas: 'Aš tave patepiau Viešpaties tautos Izraelio karaliumi.

7 Tu sunaikinsi savo valdovo Achabo namus ir atkeršysi Jezabelei už pranašų ir visų Viešpaties tarnų kraują..

2 Kar 10:11

Jehus išžudė visus, kas liko iš Achabo namų Jezrahelyje, visus jo didžiūnus, patikėtinius ir kunigus; nė vieno nepalikto gyvo.

Karaliaus širdis Viešpaties rankoje kaip vandens srovės; Jis ją pasuka, kur nori..

Pat 21:1

Vadovavimo atsakomybė

Dievas atidavė atsakomybę dėl organizacijų sėkmės ar nesėkmės į vadovų rankas.

- Kiekvienos organizacijos (šeimos, bažnyčios, mokyklos, įmonės ar tautos) sėkmė ar nesėkmė yra neatskiriamai susiję su vadovavimu.
- Vadovo sprendimai ir nurodymai įtakoja ne tik dabartinį jų sekėjų gyvenimą, bet ir ateinančias kartas. Jeroboamo atveju, šiaurinė Izraelio karalystė nuklydo nuo Dievo ir niekuomet negrįžo (2 Kar 17:21-23).
- Organizacijai reikia vadovo asmenybės, vertybių, charakterio ir nurodymų. Tai galiausiai veda į vadovo sėkmę ar nesėkmę.

Vadovavimo modelis

Dievas per Savo Sūnų Jėzų Kristų davė vadovavimo pavyzdį. Jėzus mokė praktikavo ir parodė, kad svarbiausia vadovavime yra tikslas.

Elementas	Biblinis pavyzdys	Pasaulietinis pavyzdys
Autoritetas	Dievas	Aš
Tikslas	Dievo	Mano
Nauda	Sekėjams	Man
Dėmesys	Nukreiptas į Dievą	Nukreiptas į save

LENTELĖ 1 *Vadovavimo modelis*

Jeroboamas

2 Kar 17:21-23

21 Jis atplėšė Izraelį nuo Dovydo namų, ir jie paskelbė savo karaliumi Nebato sūnų Jeroboamą. Jeroboamas nukreipė Izraelį nuo Viešpaties ir juos įtraukė į didelę nuodėmę.

22 Izraelitai vaikščiojo visose Jeroboamo nuodėmėse ir nepaliko jų.

23 kol Viešpats atstūmė Izraelį nuo savęs, kaip kalbėjo per savo tarnus pranašus. Taip Izraelis buvo perkeltas iš savo žemės į Asiriją, kur jie pasiliko iki šios dienos.

Vadovo/Tarno principai

Mt 20:25-28

25 O Jėzus, pasikvietęs juos pas save, tarė: "Jūs žinote, kad pagonių valdovai jiems viešpatauja ir didieji juos valdo.

26 Bet tarp jūsų taip neturi būti. Kas iš jūsų nori būti didžiausias, tebūnie jūsų tarnas,

27 ir kas nori būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas.

28 Ir Žmogaus Sūnus atėjo, ne kad Jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį".

*“Biblija parodo, kad
Dievas randa žmogų,
pasiruošusį vadovauti ir
atsiduoti pilnai tarnystei
bei prisiimti atsakomybę už
kitus, tas žmogus
išnaudojamas iki galo.”
--J. Oswald Sanders*

*1 Sam 13:14
14 Dabar tavo karalystė
nebus ilga. Viešpats surado
vyrą pagal savo širdį ir
paskyrė jį vadu savo tautai,
nes tu nesilaikei Viešpaties
įsakymo”.*

*2 Krn 16:9
9 Nes Viešpaties akys stebi
visą žemę, kad parodytų
savo galią dėl tų, kurių
širdis yra tobula prieš Jį.
Tu pasielgei neišmintingai,
todėl nuo šiol turėsi daug
karų”*

Vadovavimo poreikis

Dažnos vadovavimo ir organizacijos klaidos pabrėžia šių dienų biblinio vadovavimo poreikį. Reikalingas patikimas ir patvirtintas vadovavimo standartas vyrams ir moterims, kurie žengs pirmyn ir vadovaus.

- Labai trūksta Biblinio vadovavimo šiose visuomenės srityse – šeimoje, bažnyčioje, mokykloje, įmonėje, tautoje.
- Mūsų visuomenei labai svarbu suprasti ir praktikuoti biblinį vadovavimą.
- Dievas ieško vyrų ir moterų, kurie žengtų pirmyn ir vadovautų (1 Sam 13:14, 2 Krn 16:9).

Vadovavimo apibrėžimas

Vadovavimas yra procesas

Plačiausiu požiūriu, vadovavimas yra įtakojimo, pritraukimo, sudominimo ir žmonių parengimo procesas, kad per tam tikrą laiką pasiektų aiškius rezultatus. Dėl vadovavimo kyla daug nesusipratimų, kurių pagrindinis faktas, kad vadovavimo įgūdžių galima išmokti ir juos pritaikyti, yra sunkiai suvokiamas. Sėkmingas vadovavimo įgūdžių pritaikymas yra savęs ugdymo procesas per tam tikrus lygius.

Vadovavimo apibrėžimas

Vadovavimas yra žmonių įtakojimo, pritraukimo, sudominimo ir aprūpinimo procesas, kad per tam tikrą laiką pasiektų aiškius rezultatus.

- Vadovavimas nėra vienkartinis įvykis, bet **procesas**, turintis aiškią pradžią, kuris tęsiasi tam tikrą laiką ir turi apibrėžtą pabaigą. Mozė buvo pašauktas Dievo ir panaudotas galingo išėjimo metu, bet nušalintas prieš užkariavimą.
- Vadovavimo esmė yra **įtakoti** žmonių nusistatymą.
- Vadovas privalo įtakoti žmonių ankstesnį susitarimą su savo požiūriu, kad jie priimtų tą požiūrį kaip savo pačių (**pritraukimas**) ir įsitrauktų į jo įgyvendinimą (**sudominimas**).
- Po žmonių pritraukimo ir sudominimo, vadovas privalo ugdyti ir pasirūpinti sekėjų poreikiais (**aprūpinimas**), kad jie būtų efektyvūs..
- Tik kai kurie svarbūs rezultatai pasiekiami greitai, todėl vadovas, siekdamas tikslo, privalo išlaikyti įtaką **tam tikrą laiką tarpą**.
- Vadovavimo tikslas – **pasiekti aiškių rezultatų**. Be aiškių rezultatų vadovamas žlunga.

Neteisingas vadovavimo supratimas

- Neteisingiausias supratimas apie vadovavimą yra manymas, kad vadovavimas paremtas pozicija. Pozicija nepadaro vadovu, bet vadovas užima poziciją.

*“Vadovavimas perkelia žmones į Dievo planą.”
-- Henry Blackaby*

Mozė

*Iš 3:10
Taigi dabar eik. Aš siunčiu tave pas faraoną, kad išvestum iš Egipto mano tautą, Izraelio vaikus!”
Iš 12:51
Tą dieną Viešpats išvedė izraelitų pulkus iš Egipto šalies.
Įst 34:5
Viešpaties tarnas Mozė mirė Moabo žemėje, kaip Viešpats buvo sakęs.*

“Yra daugybė nesusipratimų ir mitų, kurie yra sukurti apie vadovus ir vadovavimą..”

-- John Maxwell

1 Kor 1:26
26 Juk jūs matote savo pašaukimą, broliai, - nedaug tarp jūsų kūno atžvilgiu išmintingų, nedaug galingų, nedaug kilmingų.

Amosas

Am 1:1
1 Amoso, avių ganytojo iš Tekojos, žodžiai. Jis matė regėjimą apie Izraelį Judo karaliaus Ozijo ir Izraelio karaliaus Jeroboamo, Joaso sūnaus, dienomis, dveji metai prieš žemės drebėjimą.

Gideonas

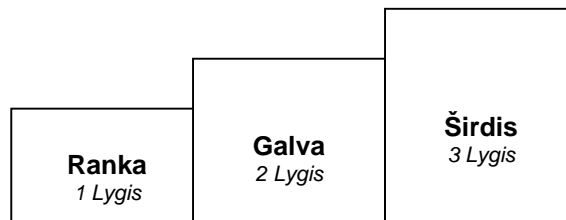
Ts 6:15
15 klausė: "Viešpatie, kaip aš išgelbėsiu Izraelį? Mano šeima yra skurdžiausia Manaso giminėje, o aš pats mažiausias savo tėvo namuose."

"Nesvarbu koks laikas, nesvarbu kokios aplinkybės, vadovavimas yra tarpusavio santykiai."
-- Kouzes and Posner

- Vadovavimas nėra paremtas pirminiu pažinimu, gabumais ar netgi jėga, kaip parodyta Kristaus pasirenkant dvylika apaštalų ir vėlesnius mokinius (1 Kor 1:26).
- Didžiais vadovais nėra gimstama, bet tampama mokantis ir pritaikant vadovavimo principus. Amosas, Gedeonas, Petras, Jonas ir daugelis kitų yra pavyzdžiai, kaip Dievas naudoja paprastus žmones įgyvendinant nepaprastus dalykus.
- Vadovavimas nėra paremtas asmenybės tipu ar amžiumi, Dievas panaudojo introvertus (žmogus, susitelkęs savo vidaus pasaulyje) ir extravertus (žmogus, gyvai reaguojantis į aplinką), taip pat jaunus ir senus.
- Vadovavimas nėra valdymas. Valdymas susikoncentruoja į organizacijų sistemų ir procesų išlaikymą, tuo tarpu vadovavimas įtakoja žmones.
- Vadovavimas, pats iš savęs, nėra doras ar nedoras; vadovai yra dori arba nedori, atsižvelgiant į jų tikslus ir siekius.
 - Kai kurie veiksmingiausi vadovai buvo dievobaimingi (Juozapas, Dovydas, Danielius, Paulius ir Jėzus) ir buvo panaudoti įgyvendinant didžiausius Dievo Karalystės tikslus.
 - Panašiai veiksmingi buvo ir nedievobaimingi vadovai (Aleksandras Didysis, Adolfas Hitleris, James Jones, ir Šėtonas), kurie atnešė daug žalos, agonijos ir susiskaldymo.

Vadovavimo lygiai

- Kaip santykių vystymas tarp vadovo ir sekėjų, taip ir vadovo asmenybės ugdymas reikalauja laiko, pastangų ir atsidavimo. Tiek savitarpio santykiai, tiek vadovo progresas eina per tris aiškius lygius – Ranką, Galvą ir Širdį.

LENTELĖ 2 *Trys vadovavimo vystymosi lygiai*

“Vadovavimas ne galvos reikalas. Vadovavimas širdies reikalas.”

-- Kouzes and Posner

Jėzus

Jn 10:11-15

11 Aš esu gerasis ganytojas.

Geras ganytojas už avis gulto savo gyvybę.

12 O samdinys, ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs sėlinantį vilką, palieka avis ir pabėga, o vilkas griebia jas ir išsklaido.

13 Samdinys pabėga, nes jis samdinys, jam avys nerūpi.

14 Aš esu gerasis ganytojas: Aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane.

15 Kaip mane pažįsta Tėvas, taip ir Aš pažįstu Tėvą ir už avis guldau savo gyvybę.

- **Ranka** – rankos lygyje vadovas laimi sekėjų rankas ir vadovauja savo pozicijos teise. Žmonės paklūsta, kadangi jie turi tai daryti. Tai yra vadovavimo ir santykių vystymosi įeinamoji fazė.
- **Galva** – antrasis lygis yra galvos lygis, kuriame vadovas laimi sekėjų mintis, rodydamas savo kompetenciją ir pasiekimus. Žmonės seka, nes jie tiki, kad tai yra jų labui.
- **Širdis** – paskutinis lygis yra širdies lygis, kuriame vadovas laimi sekėjų širdis, rodydamas gilią ir nuoširdžią meilę bei rūpestį jais. Žmonės seka, kadangi jie nori.
- Visi trys lygiai yra būtini ir nė vieno negalima praleisti. Kiekvieną kartą, kai vadovas keičia poziciją ar nauji sekėjai ateina į grupę, tiek vadovas, tiek sekėjas grįžta atgal į rankos lygį.
- Nors Rankos ir Galvos lygiai yra būtini žingsniai, Širdies lygis duoda maksimaliausius rezultatus, atlikimą ir pasitenkinimą tiek vadovui, tiek sekėjams.

“Jei vadovas nenori atsikelti ankščiau ir atsigulti vėliau negu kiti, dirbti sunkiai ir mokytis stropiau nei jo amžininkai, jis nepaliks didelio įspūdžio savo kartai.”

-- J. Oswald Sanders

Rom 13:1

Kiekviena siela tebūna klusni aukštesnėms valdžioms, nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš Dievo. Esančios valdžios yra Dievo nustatytos.

Ps 75:6-7

6 Išaukštinimas neateina nei iš rytų, nei iš vakarų, nei iš pietų.

7 Dievas yra teisėjas: vieną Jis pažemina, o kitą išaukština.

1 Sam 16:7

7 Viešpats tarė Samueliui: "Nežiūrėk į jo išvaizdą nė į jo ūgį, nes Aš jį atmečiau. Viešpats mato ne taip, kaip žmogus. Žmogus žiūri į išorę, bet Viešpats žiūri į širdį".

“Tikras ir Saugus vadovas greičiausiai bus tas, kuris neturi troškimo vadovauti, bet yra priverstas vidinės Šventosios Dvasios raginimu ir (aplinkybių) spaudimu užimti tokią poziciją”

A. W. Tozer

Vadovavimo kvalifikacijos

Vadovavimo kvalifikacijos yra tarpusavio santykiai, charakteris ir kompetencija

Vadovo kvalifikacijos yra labai svarbios ir priklauso nuo to, kas jas įdiegia. Biblija yra tiesa ir tinkamiausias vadovavimo standartas, išdėstytas Naujajame ir Senajame Testamentuose. Vadovavimo kvalifikacijos gali būti sugrupuotos į tris pagrindines dalis: Tarpusavio santykius, Charakterį ir Kompetensiją. Ir nėra ko stebėtis, kad Senojo Testamento kvalifikacijos yra apibendrintos kvalifikacijose, duotose pastoriams ir diakonams Naujajame Testamente 1 Timotiejui 3:1-13 ir Titui 1:1-9.

Bendri pastebėjimai

Keletas bendrų pastabų, susijusių su vadovavimu, turi būti padarytos prieš aptariant ypatingas kvalifikacijas.

1. Dievas yra vienintelis, kuris įstato vadovą į poziciją, su jo valia ar be jos. (Rom 13:1, Psl 75:6-7)
2. Vadovai turi atitikti aukštesnius standartus dėl pozicijos atsakomybės. (Lk 12:48)
3. Vadovams atitenka didesnė bausmė ar apdovanojimai dėl jų pozicijos atsakingumo. (2 Sam 24:10-17)
4. Pasirinkdamas vadovus Dievas išsirenka žmones, kurie vaikšto artimai su Juo ir yra sąžiningo charakterio. Jis ugdo ir brandina jų santykius su Savimi, jų charakterį ir sugebėjimus (1 Sam 16:7).

Santykių kvalifikacijos

Pirmoji dalis, tarpusavio santykiai, yra pamatas, kurį sudaro Dievo Pašaukimas, Meilė, Paklusnumas ir Pasitikėjimas. Tvirti tarpusavio santykiai su Dievu yra labai svarbūs kiekvienam vadovui. Vadovavimas, pastatytas ant bet kurio kito pagrindo, žlugs.

- **Dievo Pašaukimas** – sėkmingiausi vadovai yra tie, kuriuos Dievas pašaukia ir įstato į vadovavimo poziciją pagal Savo valią, jie yra geresni vadovai nei tie, kurie aktyviai ieško vadovavimo pozicijos patys.

*Abraomas/Izaokas
Pr 22:9-10
Jiems atėjus į vietą, kuria
Dievas buvo nurodęs,
Abraomas pastatė aukurą,
uždėjo ant jo malkas, surišo
savo sūnų Izaoką ir jį
uždėjo ant aukuro.
Abraomas ištiesė savo
ranką ir paėmė peilį, kad
nužudytų sūnų.*

*“Vadovavimas yra galinga
strategijos ir charakterio
kombinacija, bet jei
privalai atsisakyti bent
vieno iš dviejų, atsisakyk
strategijos.”*

*-- Gen. Norman
Schwarzkopf*

*“Dievo užduotys yra
pažymėtos charakteriu –
didis charakteris didi
užduotis.”*

-- Henry Blackaby

*Ps 15:1-2
Dovydo psalmė
I Viešpatie, kas gali
pasilikti Tavo palapinėje ir
gyventi Tavo šventajame
kalne?
2 Tas, kuris gyvena dorai,
elgiasi teisiai ir savo
širdyje kalba tiesą;*

*Apd 6:3
Todėl, broliai, išsirinkite iš
savųjų septynis vyrus,
turinčius gerą vardą,
kupinus Šventosios Dvasios
ir išminties. Mes juos
paskirsime tam darbu,*

- **Meilė** – pirmasis įsakymas duotas Pakartoto Įstatymo 6:5 yra “Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visomis jėgomis.” Meilė Dievui yra svarbiau už meilę sekėjams, ir meilė sekėjams svarbiau už vadovavimą.
- **Paklusnumas** – ši savybė yra būtina Dievo vadovavimo kvalifikacijose. Dievas pabrėžia tai laikas nuo laiko tiems, kuriuos Jis pašaukė, o dramatiškiausiai tai vyko su karalium Sauliumi, kurį Jis pašalino iš pozicijos dėl nepaklusnumo (1 Sam 15).
- **Pasitikėjimas** – vadovas turi tvirtai pasitikėti Dievu, kad bus pilnai panaudotas. Abraomas ir buvo toks vyras. Jis išlaikė Dievo išmėginimą aukodamas savo vienintelį sūnų Izaoką (Pr 22:9-10).

Charakterio kvalifikacijos

Antrasis žingsnis vadovavimo kvalifikacijose nagrinėja vadovo charakterį ir apima Sąžiningumą, Išmintį, Drausmę, Moralinį tyrumą ir Drasą. Kol pirmame vadovavimo kvalifikacijos žingsnyje įtakojami vadovo santykiai su Dievu, antrajame žingsnyje įtakojami vadovo santykiai su pasekėjais. Tarpusavio santykiai padaro charakterį įmanomu, o charakteris padaro įmanomu pasitikėjimą vadovu.

- **Sąžiningumas** – asmens sąžiningumas yra tvirtas atsidavimas moralės principams, dorumas ir nuoširdumas, teisumas; ir yra charakterizuojamas kaip pastovus elgesys. Tai yra pagrindinis charakterio elementas.
 1. Biblija naudoja žodį “nepeiktinus”, apibūdinantį sąžiningumą (2 Petro 3:14) ir pažada išminties sąžiningam (teisiam) asmeniui (Patarliu 2:7). Sąžiningumas (teisumas) yra sąlyga norint turėti bendravimą su Dievu.
 2. Neseniai atliktoje vadovavimo studijoje pagrindinė vadovo kvalifikacija paminėta tiek darbuotojų, tiek vadovų yra asmeninis sąžiningumas.
 3. Sąžiningumas (teisumas) yra tai, kuo vadovas yra. Tai yra parodoma suderinant vadovo vertybes, žodžius ir veiksmus. Vadovas privalo turėti biblines vertybes, sudarytas iš žodžių ir veiksmų, nekreipiant dėmesio į aplinkybes. (Psl 15:1-2).
- **Išmintis** – pažinimas yra labai svarbus, bet sugebėjimas pritaikyti pažinimą yra Dievo duotas (Jok 1:5). Išmintis yra įvardijama kaip vienas iš pirmųjų reikalavimų diakonams (Apd 6:3).

“Man atrodo, kad galbūt geriausias testas, ar žmogus yra kvalifikuotas vadovauti, yra žinojimas ar kas nors jam paklūsta.”

-- D. E. Hoste

2 Tim 2:15

Uoliai stenkis pasirodyti Dievui tinkamu darbininku, neturinčiu ko gėdytis, tiksliai perteikiančiu tiesos žodį.

Pat 22:29

29 Ar matei stropaus žmogaus darbą? Jis stovės prieš karalių, jam nereikės stovėti prieš paprastus žmones.

Danielius

Danl 6:3

3 Danielius buvo pranašesnis už visus valdovus ir vietininkus, nes nepaprasta dvasia buvo jame. Karalius galvojo paskirti jį visos karalystės valdovu.

Dan 6:28

28 Danieliui sekėsi Darijaus ir Kiro, perso, karaliavimo metu.

“Laimėjimų patirtis yra patikimiausias kelias į kompetensiją.”

-- Kouzes and Posner

- **Drausmė** – vadovas prieš drausmindamas ar ugdydamas ką nors kitą, privalo drausminti save patį. Nuolatos įvardijama krikščionio subrendimo ir vadovo savybė yra savikontrolė (Gal 5:22, 23; Ef 5:9).
- **Moralinis tyrumas** – šis charakterio aspektas labiau nei kiti per keletą paskutinių metų buvo smukęs daugelio vadovų gyvenimuose tiek pasaulietinėje, tiek krikščioniškoje srityse. Vadovai negali išoriškai praktikuoti to, ko jie neturi viduje. Moralinis tyrumas prasideda širdyje.
- **Drąsa** – drąsa nereiškia būti bebaimiu. Drąsa yra veikimas nepaisant baimės, o tai reikalauja visiško pasitikėjimo Dievu (Joz 1:6-9).

Kompetensijos kvalifikacijos

Trečia vadovavimo kvalifikacijų grupė yra susijusi su vadovo sugebėjimu ir kompetencija. Tai apima Pažinimą, Įgūdžius, Patirtį ir Sėkmę. Tarpusavio santykiai ir charakteris negarantuoja sėkmingo vadovavimo. Vadovas privalo sugebėti užsitarnauti pasekėjų pagarbą.

- **Žinios** – pažinimas ateina iš gerai suprantamo dalyko; supratimas yra išugdomas, ne perimamas. Paulius įspėjo jaunąjį Timotiejų, “Uoliai stenkis pasirodyti Dievui tinkamu...” 2 Tim 2:15.
- **Įgūdis** – sėkmingas vadovas privalo ne tik žinoti ir suprasti vadovavimo principus, bet ir naudoti juos kasdien tol, kol juos gerai įvaldys. Vadovavimo įgūdžiai privalo tapti automatiškais (Pat 22:29).
- **Patirtis** – sėkmingas vadovavimas neateina per naktį, bet per tam tikrą laiko tarpą, mokantis ir pritaikant vadovavimo principus. Dievas ugdo vadovus diena iš dienos ir metai iš metų, kaip Jis tai darė su Danieliumi (Dan 6).
- **Sėkmė** – keletas dalykų atneša vadovui daugiau pasitikėjimo negu nuosekli ilgalaikė sėkmė. Vadovai negali reikalauti pagarbos, jie turi ją užsitarnauti.

Vadovavimo pažadai ir jėga

Dievas nesiunčia ten, kur neaprūpina

Dievas išsirinko ir pašaukė tinkamus vyrus bei moteris, kad jie vadovautų žmonėms, įgyvendinant Dievo valią ir tikslą šioje žemėje. Tai yra Jo pasirinktas metodas. Kad tai įgyvendintų Jis davė vadovams tam tikrus pažadus ir jėgą. Jozuė yra puikus Dievo pažadų ir jėgos pavyzdys.

Pažadai

Vadovavime, kaip ir visuose Jo pašaukimuose, Dievas nešaukia ir nesiunčia ten, kur Jis neaprūpina. Dievas visuomet duoda vadovams tam tikrus pažadus. Čia keletas iš jų:

- **Jozuė** – “Niekas prieš tave neatsilaikys per visą tavo gyvenimą. Kaip buvau su Moze, taip visuomet būsiu su tavimi. Aš nepaliksiu ir neapleisiu tavęs. Atsimink, ką įsakiau, - būk stiprus ir drąsus, nenusigąsk ir nebijok! Aš, Viešpats, tavo Dievas, būsiu su tavimi, kur tik tu eisi.” Joz 1:5,9
- **Možė** – “Ir Dievas atsakė: ”Aš būsiu su tavimi! Štai ženklas, kad aš tave siunčiu: kai išvesi tautą iš Egipto, jūs tarnausite Dievui ant šito kalno.” Iš 3:12
- **Dovydas** – “Aš buvau su tavimi visur, kur tuėjai; išnaikinau visus tavo priešus priešais tave; tavo vardą padariau garsų kaip žemės didžiūnų vardą.” 1 Krn 17:8
- **Saliamonas** – “Dievas atsakė Saliamonui: ”Kadangi tai buvo tavo širdyje ir tu neprašei turtų, garbės ar savo priešų gyvybės ir net ilgo amžiaus, bet prašei išminties ir pažinimo, kad galėtum teisti mano tautą, kurios karaliumi tave padariau, tai tau yra suteikta išmintis ir pažinimas. Ir aš duosiu tau turtų bei garbės, kokių neturėjo joks karalius iki tavęs ir neturės po tavęs.” 2 Krn 1:11-12
- **Paulius** – “Bet Viešpats jam tarė: “Eik, nes jis yra mano išrinktas indas, kuris neš mano vardą pagonims, Karaliams ir Izraelio vaikams. Aš jam parodysiu, kiek daug jis turės iškentėti dėl mano vardo.” Apd 9:15-16

Jozuė

Joz 1:1-9

1 Viešpaties tarnui Mozei mirus, Viešpats tarė Nuno sūnui Jozuei, Mozės tarnui:
2 “Mano tarnas Mozė mirė. Pakilk ir eik per Jordaną su visa tauta į žemę, kurią duodu izraelitams.
3 Kiekvieną vietą, ant kurios jūsų koja atsistos, jums duodu, kaip pažadėjau Mozei.
4 Nuo dykumos ir Libano kalnų iki Eufrato upės, visa hetitų šalis, ir iki Didžiosios jūros vakaruose bus jūsų ribos.
5 Niekas prieš tave neatsilaikys per visą tavo gyvenimą. Kaip buvau su Moze, taip visuomet būsiu su tavimi. Aš nepaliksiu ir neapleisiu tavęs.
6 Būk stiprus ir drąsus; tu padalinsi žemę tautai, kurią duoti pažadėjau jų tėvams.
7 Tik būk stiprus ir labai drąsus, kad galėtum išpildyti įstatymą, kurį tau Mozė, mano tarnas, įsakė. Nenukrypik nuo jo nei į kairę, nei į dešinę, ir tau visuomet seksis, kur tik eisi.
8 Šita įstatymo knyga teneatsitraukia nuo tavo burnos, bet mąstytk apie ją dieną ir naktį, kad tiksliai vykdytum viską, kas joje parašyta; tada visa, ką bedarytum, klestės ir visur tau seksis.
9 Atsimink, ką įsakiau, - būk stiprus ir drąsus, nenusigąsk ir nebijok! Aš, Viešpats, tavo Dievas, būsiu su tavimi, kur tik tu eisi”.

“Įmanoma vesti žmones, per Dievą, dėka maldos.”
-- Hudson Taylor

“Maldos gyvenimas,
daugiau nei kiti dalykai,
kuriuos vadovai daro,
nulemia jų efektyvumą”.
-- Henry Blackaby

Joz 5:13-14
13 Jozuė, būdamas prie
Jericho, pamatė prieš save
stovintį vyrą, kuris rankoje
laikė nuogą kardą. Jozuė
priėjo ir jo paklausė: "Ar tu
iš mūsų, ar iš mūsų
priešų?"
14 Jis atsakė: "Ne! Aš
atėjau kaip Viešpaties
pulko vadas". Jozuė puolė
veidu ant žemės, jį
pagarbino ir paklausė: "Ką
mano viešpats turi pasakyti
savo tarnui?"

Jėga

Vadovavimas reikalauja vidinės stiprybės, kuri yra svarbiau nei aplinkybės, sunkumai ir pozicija. Tai reikalauja pasitikėjimo, tvirtumo, atkaklumo ir drąsos. Trumpai tariant, tai reikalauja antgamtinės jėgos.

- Vadovavimas reikalauja daugiau nei natūraliai vyras ar moteris gali pasiūlyti. Tai reikalauja antgamtinės jėgos, kurią Dievas yra pažadėjęs. Vadovavimas tik vadovo stiprybėje yra pasmerktas žlugti.
- Vadovams yra pažadėta antgamtinė vadovavimo jėga, bet ji neateina automatiškai. Iš tikrųjų, tai yra sąlyginis dalykas. Vadovai gauna jėgos per:
 1. **Paklusnumą** – vadovas privalo vadovauti Dievo būdu, ne savo. Dėl nepaklusnumo Mozė, Jozuės vadovas ir pirmtakas, prarado galimybę įvesti tautą į Pažadėtąją Žemę. Dievas priminė Jozuei būti atsargiam paklūstant visiems įsakymams (Joz 1:7).
 2. **Žinias** – vadovavimas turi būti paremtas bibliinių vadovavimo principų žinojimu, supratimu ir pritaikymu. Dievas davė Jozuei sėkmės formulę (Joz 1:8).
 3. **Artumą** – antgamtinė vadovavimo jėga reikalauja kasdinių artimų santykių su Dievu. Jozuė buvo vyras, kuris kasdien buvo darnoje su Dievu (Joz 3:9). Pats Jėzus Kristus laikėsi kasdinių artimų santykių su Dangiškuoju Tėvu (Mk 1:35).
- Antgamtinė vadovavimo jėga buvo vienas iš reikalavimų renkant vadovus ir diakonus N. Testamente. Tai buvo charakterizuojama: “kupinus Šventosios Dvasios ir išminties”(Apd 6:3).
- Vadovavimo jėga negalima piktnaudžiauti. Ją reikia naudoti siekiant Dievo, o ne vadovo tikslų (Joz 3:7; 4:14; 5:13-14).

Vadovavimo procesas

Vadovavimo procesas apima viziją, planavimą ir vykdymą

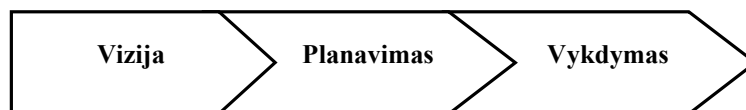
Anksčiau vadovavimą apibrėžėme, kaip žmonių įtakos, pritraukimo, sudominimo ir parengimo procesą per tam tikrą laiko periodą, siekiant aiškių rezultatų. Kad lengviau suprastume šį procesą pažvelkime į tikro gyvenimo pavyzdžius. Biblijoje yra daugybė gerų pavyzdžių:

- Juozapas vadovavo Egipto imperijai
- Saliamonas vadovavo atstatant šventyklą
- Jėzus vadovavo mokinių tarnystei
- Paulius vadovavo ankstyvajai bažnyčiai.

Vis dėlto, tyrinėdami kiekvieną šio proceso aspektą, geriausias pavyzdys yra pasakojimas apie Nehemiją, kuris vadovavo atstatant Jeruzalės sienas. Dauguma Nehemijo knyga laiko istorine knyga, nors ji yra ir viena iš geriausių vadovavimo knygų.

Procesas

Nehemijo knyga vadovavimo procesą aprašo nuo pradžios iki galo. Visi proceso žingsniai gali būti padalinti į tris pagrindines fazes – Viziją, Planavimą ir Vykdyimą.

Vizija – šioje pradinėje fazėje Dievas pašaukia vadovą ir atskleidžia jam tikslą. Vadovas supranta Dievo tikslą ir paklūsta Dievo valiai, priimdamas Jo tikslą kaip savo paties. Į šią fazę įeina Pažinimo, Naštos ir Vizijos žingsniai.

Planavimas – kitoje fazėje Dievas vis daugiau atskleidžia vadovui ir šis pradeda rutulioti plano detales, kaip pasiekti tikslą. Tuomet vizija ir planas yra perduodami žmonėms. Į šią fazę įeina Planavimo ir Bendravimo žingsniai.

Nehemijas

Neh 2:4-6

4 Karalius klausė: "Ko norėtum?" Aš meldžiausi dangaus Dievui

5 ir tariau karaliui: "Jei karaliui patiktų ir tavo tarnas surastų malonę tavo akyse, siųsk mane į Judą, į mano tėvų kapų miestą, kad galėčiau jį atstatyti".

6 Karalius, karalienei sėdint šalia jo, sakė man: "Kiek užtruksi kelionėje ir kada sugrįši?" Karaliui patiko mane pasiųsti, ir aš nurodžiau jam laiką.

"Studijų apie geriausių asmeninio vadovavimo praktiką metu, atradome, kad paprasti žmonės vadovaudami eina panašiu keliu."

-- Kouzes and Posner

Pažinimas

Neh 1:1-2
 1 Nehemijo, Hakalijo
 sūnaus, žodžiai.
 Dvidešimtaisiais metais,
 Kislevo mėnesį, aš buvau
 sostinėje Sūzuose.
 2 Vienas iš mano brolių
 Hananis atvyko su keliais
 vyrais iš Judo. Aš juos
 klausinėjau apie žydus,
 kurie nebuvo išstremti, ir
 apie Jeruzalę.

Našta

Neh 1:4
 4 Išgirdęs šituos žodžius,
 atsisėdau, verkiau ir
 liūdėjau ištisas dienas;
 pasninkavau ir meldžiausi
 prieš dangaus Dievą:

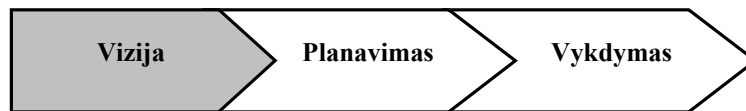
Vizija

Neh 1:6
 6 Pažvelk į mane ir išgirsk
 savo tarno maldą.
 Meldžiausi dieną ir naktį
 Tavo akivaizdoje už
 izraelitus, Tavo tarnus,
 išpažįstu jų nuodėmes,
 kuriomis mes visi - aš ir
 mano tėvai - Tau
 nusidėjome.
Neh 2:5
 5 ir tariau karaliui: "Jei
 karaliui patiktų ir tavo
 tarnas surastų malonę tavo
 akyse, siusk mane į Judą, į
 mano tėvų kapų miestą, kad
 galėčiau jį atstatyti".

Vykdymas – paskutinėje fazėje Dievas dirba per vadovą vykdydamas planą, įtraukdamas žmones, įgaliodamas, mokydamas ir aprūpindamas juos, laikydamas juos atsakingais, įveikdamas pasipriešinimą ir švęsdamas jų pasiekimus. Į šią fazę įeina Įgaliojimo/pavedimo, Atsakomybės, Pasipriešinimo įveikimo ir Šventimo žingsniai.

Visos trys fazės yra privalomos ir vyksta per vadovą Dievo nustatyta seka, kad įvykdytų Jo tikslus. Vykdymas nekryptingas be plano; planas neturi prasmės be vizijos; vizija neturi prasmės be Dievo. Nehemijo knyga kupina ir kitų pavyzdžių, kuriuos panaudosime, nagrinėjant Viziją, Planavimą ir Vykdyimą.

Vizija

Pradinė vizijos fazė, įskaitant Pažinimą, Naštą ir Viziją, yra dažnai nesuprasta ar iškreipta. Kiekvienas sėkmingas vadovas privalo turėti viziją. Paprastaiariant, vizija yra dalykų matymas tokiais, kokie jie galėtų būti, o ne tokiais, kokie jie yra. Norint turėti biblinę viziją, reikia turėti Dievą, kuris yra jos šaltinis.

- **Pažinimas** yra supratimas to, ką Dievas daro aplink jus. Pažinimas gali ateiti iš pokalbių, laikraščių straipsnių, pamokslų, Biblijos studijų, misijinių kelionių ar iš daugybės kitų šaltinių.
- **Našta** yra Dievo darbo rezultatas vadovo širdyje, kad pamatytų tai, kas yra blogai ir kur reikia pagerinimo. Tada Dievas ima veikti, sukeldamas vadovo poreikį asmeniškai įsitraukti į situaciją.
- **Vizija** tęsiasi asmeniniu pasidavimu ir įsipareigojimu Dievui, sekant Dievo apreiškimu dėl vadovo įsitraukimo, siekiant Jo trokštamos padėties.
 - Vizija nėra asmeninė vadovo svajonė ar troškimas, kylantis dėl iššūkio, tuštybės ar poreikio, bet ji yra Dievo apreiškimas.

Planavimas

Neh 2:7-8

7 Be to, aš sakiau karaliui: "Jei karaliui patiktų, tegul duoda man laiškų valdytojams anapus upės, kad jie mane praleistų vykti į Judą.

8 ir laišką Asafui, karaliaus girininkui, kad jis man duotų medžių rūmų vartams, miesto sienai ir namams, kuriuose apsigyvensiu". Karalius davė man, ko prašiau, nes gera Dievo ranka buvo ant manęs.

Neh 2:11-12

11 Atvykęs į Jeruzalę ir išbuvęs tris dienas, 12 atsikėliau naktį, su manimi atsikėlė ir keli vyrai. Niekam nesakiau, ką Dievas buvo įdėjęs man į širdį daryti Jeruzalėje. Su savimi turėjau tik gyvulį, ant kurio jojau.

1 Krn 15:12-13

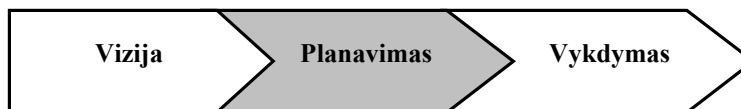
ir jiems tarė: "Jūs esate levitų šeimų vadai; pasišventinkite jūs ir jūsų broliai, kad galėtumėte atgabenti Viešpaties, Izraelio Dievo, skrynią į vietą, kurią jai paruošiau. Kadangi pirmą kartą jūsų nebuvo, Viešpats, mūsų Dievas, išitiko mus, nes mes ieškojome Jo ne taip, kaip turėjome".

1 Krn 13:1

Dovydas, pasitaręs su tūkstantininkais, šimtininkais ir visais vadais,

- Vizija yra didesnė už vadovą ir daug toliau siekianti. Vienas vadovas negali jos įgyvendinti. Ji yra Dievo dydžio ir reikalauja Jo pagalbos.
- Vizija yra viskas vadovui: ji nurodo tikslą, ji motyvuoja vadovą.

Planavimas

Į planavimo fazę įeina ne tik detalaus plano vystymas, kaip įgyvendinti Dievo duota viziją ar apreiškimą, bet ir pasidalijimas vizija su pasekėjais. Tinkamas vizijos perdavimas palengvina pasekėjų sudominimą ir įtraukimą, įgyvendinant planą kitoje fazėje.

- **Planavimas** reikalauja sugebėjimo aiškiai matyti esamą padėtį (pažinimas) ir padėtį ateityje (vizija), tada išdėlioti žingsnius, kaip pereiti iš vienos padėties į kitą.
 - Planavimas visuomet prasideda nuo tikslaus esamų sąlygų įvertinimo.
 - Dievas yra tvarkos ir organizacijos Dievas, kaip parodyta pasaulio sukūrimo (Pr 1-2), Jo nurodymuose Dovydui dėl garbinimo Palapinės (1 Krn. 23-27) ir Saliamonui statant šventyklą (1 Krn. 28).
 - Vadovai vysto planus, kurie turi atitikti Dievo principus ir kryptį (1 Krn 15:12-13).
 - Nors žmonės, pirmiausia, seka asmeniu, o ne planu, nepaisant to planai privalo būti pakankamai aiškūs, kad pasekėjai suprastų, kaip bus pasiekti tikslai.
 - Pasekėjai daug greičiau priims planus, jei jie padės juos parengti (1 Krn 13:1).

“Žmogus, kuris turi viziją, privalo daryti kažką dėl to arba jis ir liks tik svajotoju, o ne vadovu..”

-- J. Oswald Sanders

Išdėstymas

Neh 2:17-18

17Tada jiems tariau: "Jūs matote, kokiame varge esame; Jeruzalė apleista ir jos vartai sudeginti. Atstatykime Jeruzalės sieną, kad nebūtų mums pažeminimo".

18 Ir papasakojau jiems, kaip mano Dievo ranka buvo su manimi; taip pat papasakojau, ką karalius man kalbėjo. Jie sakė: "Pakilkime ir statykime". Taip jie sutvirtino savo rankas geram darbui.

Hab 2:2-3

Viešpats atsakydamas man tarė: "Užrašyk regėjimą aiškiai ant plokščių, kad jį galėtų perskaityti prabėgantis. Regėjimas yra skirtam laikui, bet galiausiai jis kalbės ir nemeluos. Jei jis uždelstų - lauk, nes jis tikrai išsipildys ir nevēluos.

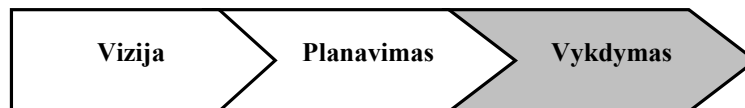
Pavedimas/Igaliuojimas

Neh 3:1-2

1 Tuomet vyriausiasis kunigas Eljasibas su savo broliais kunigais pirmasis pradėjo darbą ir atstatė Avių vartus; jie juos atnaujino, įstatė jiems duris ir pašventino juos iki Mejos bokšto ir toliau iki Hananelio bokšto. 2Šalia jo statė Jericho vyrai, o po jų - Imrio sūnus Zakuras.

- **Perteikimas** vizijos ar plano yra reikalingas, siekiant įtakoti pasekėjus, kad jie priimtų tą viziją kaip savo pačių ir suprastų savo dalį tuose planuose.
 - Vadovai neturėtų primesti savo vizijos, bet jie turėtų pasidalinti su pasekėjais tuo, ką Dievas apreiškė jiems. Tuomet Šventoji Dvasia įtvirtina viziją pasekėjų širdyse.
 - Vizija ir planai turėtų būti aiškiai išdėstyti, kad tiek vadovai, tiek pasekėjai galėtų juos suprasti (Hab 2:2-3).
 - Net jei vadovas ir neprimeta savo vizijos, jis turi jausti atsakomybę perteikti viziją:
 1. Aiškiai užtikrinant, kad visi suprastų
 2. Asmeniškai pasisavinant ir formuojant
 3. Atidžiai naudojant istorijas ir pavyzdžius
 4. Išraiškiai susiejant tai su pasekėjais
 5. Dažnai įvairiapusiškai pakartojant

Vykdymas

Paskutinė fazė yra Vykdymas, perėjimas nuo abstraktumo prie praktinės srities, į jį įeina Įgaliuojimo/pavedimo, Atsakingumo, Pasipriešinimo įveikimo ir Šventimo žingsniai. Ši fazė patvirtina ir pripažįsta vadovo sėkmę ar nesėkmę.

- **Pavedimas ir įgaliuojimas** yra reikalingi vadovams, siekiant įtakos ir pasekėjams, pritraukiant ir sudominant juos vizijos įgyvendinimui.

Atskaitomybė

Neh 5:6-11

6 Šgirdęs tą šauksmą ir tuos žodžius, labai supykau.

7 Apsvarsčiau reikalą ir sudraudžiau kilminguosius ir viršininkus, sakdamas: "Jūs kiekvienas lupate palūkanas iš savo brolio".

Sušaukęs visuotinį susirinkimą,

8 kalbėjau: "Kiek leido mūsų išgalės, mes išpirkome savo brolius žydus, kurie buvo parduoti pagonims, o jūs verčiate savo brolius parsiduoti jums!" Jie tylėjo ir nieko neatsakė.

9 Aš tęsiau: "Negerai darote! Argi neturėtumėte bijoti Dievo ir neduoti progos pagonims mūsų gėdinti?"

10 Aš, mano broliai ir mano tarnai taip pat skolinome pinigų ir grūdų.

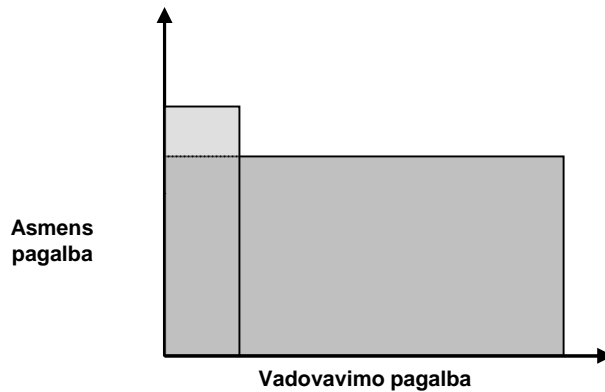
Dovanokime jiems šitą skolą!

11 Šiandien pat grąžinkite jiems dirvas, vynuogynus, alyvų sodus bei namus ir dalį skolų: pinigus, javus, vyną ir aliejų ką ėmėte palūkanų."

"Tavo sugebėjimas vadovauti – geriau ar blogiau – visada nustato tavo efektyvumą ir potencialę įtaką tavo organizacijai."

-- John Maxwell

- Vadovas niekuomet neįgyvendins visko, ką Dievas turi galvoje, iki tol, kol jis neperteiks to pasekėjams. Vadovo efektyvumas yra įtakojamas jo sugebėjimu vadovauti.

LENTELĖ 3 *Vadovavimas darant įtaką*

- Pavedimas reikalauja aiškaus atsakomybės ir lūkesčių apibūdinimo. Į lūkesčius privalo įeiti kiekybė, kokybė ir laikas.
- Efektyvus pavedimas įgalina pasekėjus autoritetingai priimti sprendimus. Dar vienas geras pavyzdys yra Jetro patarimas Mozei (Iš 18:13-26).
- Galiausiai vadovas privalo suderinti atsakomybę ir autoritetą, kad sugebėtų parūpinti būtinausią lavinimą ir paramą (1 Krn 12).
- **Atsakomybė** yra privalomas dalykas vadovui, siekiant įgyvendinti viziją. Dievas atsakingu laiko vadovą, o vadovas, savo ruožtu, laiko atsakingais pasekėjus (Neh 5:6-11; 13:11-21).
 - Dievas visuomet laiko žmogų atsakingu už savo veiksmus. Nuo Adomo ir Ievos iki Kristaus Krasės ar Didžiojo Baltojo Sosto teismo, kiekvienas žmogus yra atsakingas Tėvui.
 - Atsakomybė maksimaliai padidina vykdymą motyvuodama tiek vadovą, tiek pasekėjus (Pat 27:23).

1 Pt 4:12-14
 12 Mylimieji,
 nesistebėkite, kad jus
 degina ugnis, lyg jums būtų
 atsitikę kas keista, nes taip
 darosi jums išbandyti.
 13 Verčiau džiaukitės,
 dalyvaudami Kristaus
 kentėjimuose, kad ir tada,
 kai Jo šlovė apsireikš,
 galėtumėte džiūgauti
 dideliu džiaugsmu.
 14 Jei jus užgaulioja dėl
 Jėzaus vardo, - jūs
 palaiminti, nes šlovės ir
 Dievo Dvasia ilsisi ant
 jūsų. Jų Ji keikiama, o jūsų
 - šlovinama.

Pasipriešinimo įveikimas

Neh 2:19
 Kai Sanbalatas iš Horono,
 Tobijas, tarnas iš Amono, ir
 arabas Gesemas apie tai
 išgirdo, jie tyčiojosi iš mūsų
 ir niekino mus, sakydami:
 "Ką jūs čia dirbate? Ar
 norite sukilti prieš
 karalių?"
 Neh 3:5
 Šalia jų dirbo tekojiečiai,
 atstatydami sieną, tačiau jų
 kilmingieji nepalenkė savo
 sprandų prie Viešpaties
 darbo.
 Neh 5:1
 Kilo didelis žmonių ir jų
 moterų šauksmas prieš savo
 brolius žydus.

Ezekijas

2 Kar 19:14
 Ezekijas paėmė laišką iš
 pasiuntinių ir jį perskaitė.
 Po to, nuėjęs į Viešpaties
 namus, karalius jį išskleidė
 priešais Viešpatį.

Jehoshaphat

2 Krn 20:12
 Dieve, argi neteisi jų? Mes
 esame bejėgiai prieš šią
 daugybę, kuri išėjo prieš
 mus, ir nežinome, ką mums
 daryti. Bet mūsų akys
 nukreiptos į Tave".

- Atsakomybė privalo būti vykdoma tam tikra **veiksmų** seka.
 1. Suformuoti aiškius lūkesčius.
 2. Aiškiai perteikti lūkesčius.
 3. Stebėti ir įvertinti lūkesčius.
 4. Suteikti dažną ir savalaikę teigiamą ar neigiamą ataskaitą.
 - a. Pagirk viešai, pataisyk asmeniškai.
 - b. Pataisyk konkrečiai, ne bendrai.

- **Pasipriešinimo įveikimas** nėra dalykas "jeigu", bet "kada" (1 Pt 4:12-14). Kiekvienas vadovas vienu ar kitu laikotarpiu patirs įvairiausių pasipriešinimų. Pagrindinis pasipriešinimo šaltinis yra šėtonas. Prieš vadovus šėtonas naudoja daugybę įrankių, bet labiausiai panaudoja žmones – priešus, draugus, pasekėjus ar netgi šeimą.
 - Buvimas Dievo valioje neapsaugo nuo pasipriešinimo, to įrodymas - Kristų gundė šėtonas (Mt 4:1-11).
 - Pasipriešinimas geriausiai įveikiamas Dievo būdu. Ezekijas perdavė grąšinantį Sanheribo laišką Dievui 2 Kar 19:14-37. Juozapatas visiškai pasikliovė Dievu, kad Jis išgelbės nuo maobitų ir amonitų 2 Krn 20.
 - Vadovas turi laiku įveikti pasipriešinimą (Neh 5:1-13), jis privalo neleisti atitraukti savo dėmesio nuo siekiamo tikslo (Neh 6:1-4).
 - Neįmanoma išvengti visų konfliktų organizacijos viduje, bet juos galima įveikti. Keletas pagrindinių taisyklių, skirtų išspręsti vidinius konfliktus, yra:
 1. Numatyti konfliktą ir būti pasiruošusiu (Mt 10:16).
 2. Jei įmanoma su visais gyventi taikoje (Rom 12:18).
 3. Naudoti Mato 18:15-17, spręsdžiant konfliktą.

“Pasistenk tapti ne sėkmės,
bet vertybių žmogumi.”
-- Albert Einstein

Sėkmės šventimas

Neh 6:15-16

15 Siena buvo baigta Elulio mėnesio dvidešimt penktą dieną, per penkiasdešimt dvi dienas.

16 Mūsų priešai ir apylinkėje gyvenę pagonys, pamatę mūsų darbą, pasijuto labai pažeminti, nes suprato, kad šitas darbas buvo padarytas mūsų Dievo.

Neh 12:27

27 Jeruzalės sienoms pašventinti buvo sušaukti levitai iš visų vietovių; jie turėjo atvykti Jeruzalėn, kad pašventinimas vyktų su džiaugsmu, padėkos giesmėmis ir su cimbolų, arfų ir psalterių muzika.

Neh 12:31

31 Aš užvedžiau Judo kunigaikščius ant sienos ir pavedžiau jiems vadovauti dviems dėkojančiųjų grupėms. Viena ėjo sienos viršumi į dešinę, link Šūkšlių vartų.

Neh 13:14

14 Mano Dieve, atsimink mane ir nepamiršk mano gerų darbų, kuriuos padariau Dievo namams ir tarnavimui juose.

“Vystant sveiką supratimą apie suklypimus, kurie gali privesti prie vadovo klaidų ir nemalonės, tai yra pirmas žingsnis, kad jų išvengti.”

-- Henry Blackaby

4. Žinoti, kad bus žmonių, kuriems tu neįtiksi (Mt 11:17).

- **Sėkmės šventimas** ir tikslų įgyvendinimas yra labai svarbus, bet dažnai apleidžiamas žingsnis vadovavimo procese. Susikoncentravę vadovai yra linkę greitai pereiti prie kito tikslo, be deramos sėkmės pripažinimo Dievui, pasekėjams ir sau pačiam.
 - Bet kuri sėkmė, kuria vadovas mėgaujasi, yra Dievo darbo per vadovą rezultatas, įgyvendinant Jo tikslus. Šis faktas turi būti priimtas ir švenčiamas viešai, garbinant ir šlovinant.
 - Bet kuri sėkmė, kuria vadovas mėgaujasi, yra išbandymų, per kuriuos jis vedė rezultatas. Pasišventusiems pasekėjams turi būti viešai ir asmeniškai išreikšta padėka.
 - Už sėkmę turi būti išreikšta padėka, kad užsifikuotų pasekėjų protuose kaip sėkmės paminklas, naudojamas padrašinti ir paskatinti ateityje būsiančiuose išmėginimuose (Joz 4:20-24).
 - Jei vadovas nešvenčia savo pasekėjų sėkmės ir laimėjimo, tuomet jie bus nepaskatinti ir nusivylę siekdami ateities tikslų (2 Samuel 19:1-8).
 - Vadovas neturėtų drovėtis sėkmės, bet turėtų mėgautis pergale, kurią jam davė Dievas ir panaudoti tai, kaip Dievo didybės liudijimą sau bei kitiems (Joz 2:10).

Vadovavimo grėsmės

Vadovai irgi yra žmonės ir taip pat varginami pagundymu, kaip ir jų pasekėjai

Vadovavimo grėsmės yra ypatingai subtilios, daugiau nei kituose pašaukimuose. Žiniasklaida nuolat išvelgia ir iškelia tuos vadovus, kurie patyrė nesėkmę ar sunaikino savo karjeras bei organizacijas, ar dėl kvailų sprendimų ir vertybių supainiojimo sugriovė netgi savo šeimas. Nors kyla daugybė pavojų vadovui, jie visi turi bendrą priežastį. Biblijoje yra gausu vadovų, kurie pasidavė pavojams, keturi iš jų ypač taikytini šiandieniniams vadovams.

Esminės priežastys

Vadovai yra žmonės ir taip pat yra varginami pagundymų, kaip ir jų pasekėjai. Iš tikrųjų yra biblinis įrodymas, kad šėtonas stipriau veikia vadovus, kadangi vadovavimo klaidos yra ypač niokojančios. Pagrindinė esminės vadovavimo nesėkmės priežastis yra tokia pati, kaip ir visų nesėkmių priežastis - nuodėmė.

- Matome kaip šėtonas gundė Jėzų dykumoje Mt 4:1-11 ir Lk 4:2-13. Šiose eilutėse galime išvelgti tris pagrindines gundymo sritis:

1. “...*liepk, kad šie akmenys pavirstų duona.*” – **fiziniai troškimai**: geismas, materializmas, godumas.
2. “...*pulk žemyn.*” – **proto troškimai**: sensacijų vaikymasis, populiarumas, įžymybė.
3. “...*parpuoęs pagarbinsi mane.*” – **dvasiniai troškimai**: jėga, kontrolė, savivalė..

- Panašiai ir Jonas suskirto nuodėmes į tris pagrindines sritis 1 Jn 2:16:

1. “...*kūno geismas...*” – fizinis malonumas, amoralumas.
2. “...*akių geismas...*” – turtai, godumas, ekstravagancija
3. “...*gyvenimo išdidumas...*” – jėga, garbė, pagyrimai.

Galbūt ne visi tikslai susiję, bet apskritai turi artimą sąsają. Šie du pavyzdžiai geriausiai atspindi vadovų bei jų pasekėjų pažeidžiamumą ir artimai siejasi su daugybe vadovavimo klaidų, aprašytų Biblijoje.

Jėzus

Mt 4:1-11

1 Tuomet Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad būtų velnio gundomas. 2 Išpaskinkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, Jis buvo alkanas.

3 Prie Jo prisitartinio gundytojas ir tarė: "Jei Tu Dievo Sūnus, liepk, kad šie akmenys pavirstų duona". 4 Bet Jėzus atsakė:

"Parašyta: 'Žmogus gyvens ne viena duona, bet kiekvienu žodžiu, išėinančiu iš Dievo lūpų'".

5 Tada velnias paėmė Jį į šventąjį miestą, pastatė ant šventyklos šėlmens

6 ir tarė Jam: "Jei Tu Dievo Sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: 'Jis lieps savo angelams globoti Tave, ir jie nešios Tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį'".

7 Jėzus jam atsakė: "Taip pat parašyta: 'Negundyk Viešpaties, savo Dievo'".

8 Velnias vėl paėmė Jį į labai aukštą kalną ir, rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų šlove,

9 tarė Jam: "Visa tai aš Tau atiduosiu, jei parpuoęs pagarbinsi mane".

1 Jn 2:15-17

15 Nemylėkite pasaulio, nei to, kas yra pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra jame Tėvo meilės,

16 nes visa, kas pasaulyje, tai kūno geismas, akių geismas ir gyvenimo išdidumas, o tai nėra iš Tėvo, bet iš pasaulio.

17 Praeina pasaulis ir jo geismai, bet kas vykdo Dievo valią, tas išlieka per amžius.

*“Vadovai yra pažeidžiami ypatingai jų stipriosiose vietose ir linkę suklysti savo sėkmės viršūnėje.”
-- Max Depree*

Nebuchodonosaras
Dan 4:30-31
30 karalius kalbėjo: 'Ar tai nėra didysis Babilonas, kurį aš pastačiau savo didžia galia ir padariau jį karaliaus būstine savo didybės garbei?'
31 Karaliui dar tebekalbant, pasigirdo balsas iš dangaus: 'Tau, karaliau Nabuchodonosarai, sakoma: karalystė ir valdžia iš tavęs atimta.'

*“Valdžia yra linkusi į korupciją, o absoliuti valdžia korumpuoja visiškai...”
-- Lord Acton*

Didžiausios grėsmės

Ketrios vadovavimo grėsmės reikalauja ypatingo dėmesio – Išdidumas, Seksualinis amoralumas, Išsekimas ir Šeimos apleidimas. Šie pavojai nėra nauji. Iš tikrųjų Nebukadnecaras, Dovydas, Elijas ir Jeftė buvo patekę į tuos pačius pavojus.

- **Išdidumas** buvo Nebukadnecaro problema, trukusi visą gyvenimą. Šis pavojus buvo dar prieš sukūrimą, dėl to puolė Liuciferis, ir tai grėsia kiekvienam vadovui asmeniškai.
 - Išdidumas gali būti labiausiai pavojinga vadovui grėsmė, nes tai gali būti griunama iš prigimties, atsiskleisdžiant įvairiausiais būdais.
 1. **Egoizmas** ar dėmesio sutelkimas į save veda į nuopelnų priskyrimą sau už tai, ką padarė Dievas arba tai, ką padarė pasekėjai.
 2. **Pavydas** lemia kitų vadovų ir pasekėjų grėsmingą elgesį su vadovu, rimtai trukdant Dievo darbą (Sk 11:27-29).
 3. **Populiarumas** gali būti gundanti priežastis, nukreipianti vadovo dėmesį nuo to, kad patiktų Dievui, į tai, kad patiktų sekėjams ar kitiems vadovams (1 Kor 3:1-11).
 4. **Neklystamumas** yra priežastis, leidžianti vadovui neigti neteisybę ar klaidų galimybę, atmesti dievobaimingą patarimą ir nebesimokyti (2 Krn 18).
 5. **Nepakeičiamumas** suteikia vadovui svarbumo jausmą. Jis pradeda tikėti, kad Dievas negali panaudoti jokio kito asmens Savo tikslų įgyvendinimui.
- Norėdamas padėti išvengti išdidumo pavojaus J. Oswaldas Sandersas savo knygoje “Dvasinis vadovavimas” pateikia nuostabų testą, padėsiantį atpažinti išdidumą.
 1. **Pirmumo testas.** Kaip jūs reaguojate, kai kitas užima poziciją, kurią jūs norėjote užimti? Kai kitas yra paaukštinamas vietoj jūsų? Kai kitų dovanos atrodo didesnės, nei jūsų?

“Išdidumas yra labiausiai užmaskuoti spąstai vadovams, seksualinė nuodėmė yra labiausiai pagarsėjusi.”

-- Henry Blackaby

Dovydas

2 Sam 11:1-5

1 Praėjus metams, tuo laiku, kai karaliai eina į karą, Dovydas pasiuntė Joabą su savo tarnais ir visą Izraelio kariuomenę, kurie nugalėjo amonitus ir apgulė Rabą. Bet Dovydas pasiliko Jeruzalėje.

2 Kartą vakare Dovydas atsikėlė nuo savo lovos ir vaikščiojo ant karaliaus namų stogo. Nuo stogo jis pamatė besimaudančią moterį; moteris buvo labai graži.

3 Dovydas pasiuntė sužinoti, kas ji. Jam buvo pranešta, kad tai Eliamo duktė Betsabėja, hetito Urijo žmona.

4 Dovydas pasiuntė savo tarnus ją atvesti. Ji atėjo pas jį, ir jis sugulė su ja, nes ji buvo apsivaliusi nuo savo nešvarumo. Ir ji sugrįžo į savo namus.

5 Moteris pastojo ir pasiuntė pas Dovydą pranešti: "Aš esu neščia".

2. **Nuoširdumo testas.** Nuoširdumo momentais mes dažnai pripažįstame savo problemas ir silpnybes. Kaip jūs jaučiatės, kai kiti pamato tas problemas jumyse?

3. **Kritikos testas.** Kai jus kas nors kritikuoja, ar pasipiktinate nedelsiant ir pateisinate save? Ar skubate kritikuoti kritiką?

▪ **Seksualinis amoralumas** palietė ir Dovydą, vyrą pagal Dievo širdį. Paskutiniaisiais metais šėtonas veiksmingai naudoja šią grėsmę, siekdamas sunaikinti daugybę vadovų, besidarbuojančių Dievo karalystėje.

▪ Seksualinio vadovų amoralumo padariniai yra karjeros, šeimos, tarnystės suniokojimas ir sunaikinimas vienu akimirksniu. Dovydas už seksualinę nuodėmę su Batsabėja mokėjo visą likusį savo gyvenimą.

1. Vaikas, kurio susilaukė Dovydas su Batsabėja, mirė (2 Sam 12:18).

2. Tamara, Dovydo duktė, buvo išprievartauta jo sūnaus Amnono (2 Sam 13:14).

3. Amnoną nužudė kitas Dovydo sūnus, Abšalomas (2 Sam 13:28-29).

4. Abšalomas pabėgo, ir Dovydas liūdėjo dėl išsiskyrimo su sūnumi (2 Sam 13:37).

5. Abšalomas sugrįžo ir vadovavo maištui, privertė Dovydą bėgti, gelbstint savo gyvybę (2 Sam 15:14).

6. Dovydas patyrė gėdą prieš Izraelį, kai Abšalomas įėjo pas Dovydo suguloves (2 Sam 16:21-22).

7. Galiausiai Joabas nužudė Abšalomą, ir Dovydas liūdėjo visą likusį savo gyvenimą (2 Sam 18:14-15).

Mt 6:21
21 nes kur tavo turtas, ten ir tavo širdis".

Job 31:1
1 "Pasižadėjau niekada geisdamas nežiūrėti į mergaitę.

Mt 5:28
28 O Aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo širdyje.

"45% pastorių sako, kad jie patyrė depresiją ar išsekimą iki tokio lygio, kad turėjo palikti savo tarnystę."

-- H. B. London

Elijas
1 Kar 19:3-4
3 Tai pamatęs, jis pakilo ir išėjo, kad išgelbėtų savo gyvybę. Atėjęs į Judo Bersabėją ir palikęs ten savo tarną,
4 patsėjo į dykumą visą dieną. Atėjęs jis atsisėdo po vienu kadagiu ir meldė sau mirties: "Viešpatie, gana, pasiimk mano gyvenimą, aš nesu geresnis už savo tėvus".

- Nei vienas vadovas nėra apsaugotas nuo amoralaus seksualinio pagundymo. Kiekvienas vadovas yra pažeidžiamas ir privalo statyti veiksmingas užtvaras apsaugai. Jis privalo:

1. Investuoti laiką ir pastangas į savo žmoną (Mt 6:21).
2. Kurti bei palaikyti mylinčius ir seksualinius santykius su savo žmona (1 Kor 7:5).
3. Įsipareigoti Dievui ir sau nepasiduoti minčių neištikimybei (Job 31:1, Mt 5:28).
4. Būti atsakingas Dievui ir vienam ar dviem dievotiems vyrams už savo moralinį tyrumą.
5. Būti atsargus, į ką žiūri ir ką mato, kadangi vyrai yra seksualiai sužadunami vizualiai.
6. Saugotis buvimo vienumoje su priešingos lyties atstove.
7. Pasistatyti dvasinę apsaugos sieną dėl santuokos per maldą (Oz 2:6).

- **Išsekimas** tampa vyraujančia tylią grėsmę krikščioniškame vadovavime. Elijas patyrė šį reiškinį savo karjeros aukštumoje (1 Kar 17-19).

- Išsekimas yra sunkiausiai vadovų priimama ar netgi diskutuojama grėsmė. Išsekimas nėra dvasinio subrendimo, proto tvirtumo ar fizinio išsvermingumo funkcija. Tai yra subalansuoto gyvenimo trūkumo funkcija, ir tai gali nutikti bet kuriam vadovui.
- Išsekimas yra visiška fizinio, protinio/emocinio ir dvasinio nuvargimo būseną (1 Kar 19:3-4). Dažnai pasitaikantys simptomai yra:

1. Nemiga, pasireiškianti pabudimu vos po kelių miego valandų ir negalėjimu vėl užmigti.

“Išsekimas yra nuovargio ar išsekimo būseną, sukelta dėl priešasčių, gyvenimo būdo ar tarpusavio santykių, kurie nedavė norimo rezultato.”

-- Herbert J. Freudemberger, PhD

1 Kar 19:2

2 Jezabelė siuntė pasiuntinį pas Eliją, sakydama: "Tegul dievai man padaro tai ir dar daugiau, jei rytoj apie šitą laiką aš nepadarysiu tau taip, kaip tu padarei Baalio pranašams

1 Kar 19:5-8

*5 Jis atsigulė ir užmigo po kadagiu. Angelas palietė jį ir tarė: "Kelkis ir valgyk".
6 Elijas pažūrėjo ir pamatė galvūgalyje paplotį ir indą su vandeniu. Pavalgęs ir atsigeręs jis vėl atsigulė.
7 Viešpaties angelas atėjo antrą kartą ir, jį palietęs, tarė: "Kelkis ir valgyk, nes tavęs laukia ilgas kelias".
8 Pavalgęs ir pasistiprinęs tuo maistu, jis ėjo keturiasdešimt parų iki Dievo kalno Horebo.*

2. Beviltiškumo jausmas, kuris nebūtinai susijęs su tam tikrais dalykais, ir susidomėjimo praradimas tarnystėje.
 3. Nerimas dėl mažų arba neįvardijamų problemų, prarandant pasitikėjimo jausmą.
 4. Nenustatytas baimės ar likimo grėsmės jausmas.
 5. Dažnas ar net nekontroliuojamas verkšlenimas.
- Elijo išsekimas, taip kaip ir kitų vadovų, buvo per didelio jaudinimosi, užsitęsusio tam tikrą laiką tarpą, rezultatas dvasinėje, protinėje /emocinėje srityse.
 1. Dvasiškai, Elijas buvo intensyvios maldos bei tarnavimo laikotarpyje (1 Kar 17) ir dvasinės opozicijos laikotarpyje ant Karmelio kalno (1 Kar 18).
 2. Protiškai / Emociškai, Elijas turėjo pasipriešinti 450 Baalo pranašų (1 Kar 18:22-40). Jam grėsė mirtis nuo Ahabo ir Jezabelės (1 Kar 19:2).
 3. Fiziškai, Elijas turėjo išgyventi badą su pakankamu, bet minimaliu maisto kiekiu ir bėgti nuo Karmelio kalno į Jezreelį ir dar turėjo bėgti nuo Jezabelės (1 Kar 18:45; 19:3-4).
 - Dievo sprendimas išgydyti Eliją nuo išsekimo buvo nukreiptas į jo dvasinius, protinius/emocinius bei fizinius poreikius. Išgyjimas neatėjo akimirksniu, bet per tam tikrą laiką tarpą. Tie patys sprendimai galioja ir mūsų dienų išsekimui.
 1. Dievas pirmiausia ėmėsi Elijo fizinių ir protinių/emocinių poreikių, duodamas jam poilsį ir maisto (1 Kar 19:5-8).
 2. Tik tada Elijas buvo paruoštas pasimaitinti dvasiškai. Elijas praleido laiką vienumoje, Dievo akivaizdoje, ir klausydamas, ir kalbėdamas (1 Kar 19:9-14). Dievas leido Elijui išsakyti savo nusivylimus.

1 Kar 19:15-19
 15 Viešpats jam tarė:
 "Grįžk savo keliu per
 dykumą į Damaską ir
 nuvykęs ten patepk Hazaelį
 Sirijos karaliumi,
 16 Nimšio sūnų Jehu -
 Izraelio karaliumi ir Safato
 sūnų Eliziejų iš
 Abelmehulos patepk
 pranašu savo vieton.
 17 Kas paspruks nuo
 Hazaelio kardo, tą nužudys
 Jehus, o kas paspruks nuo
 Jehaus kardo, tą nužudys
 Eliziejus.
 18 Tačiau Aš pasilikau
 Izraelyje septynis
 tūkstančius, kurie nesulenke
 kelių prieš Baalį ir
 nebučiavo jo".
 19 Elijas, išėjęs iš ten,
 surado Safato sūnų Eliziejų
 ariantį lauką. Dvylika
 jungų jaučių ėjo pirma jo,
 jis pats arė su dvyliktuoju.
 Elijas, praeidamas pro jį,
 užmetė ant jo savo
 apsiaustą.

Jeftė

Ts 11:1-6
 1 Gileaditas Jeftė buvo
 galingas karžygys. Tačiau
 jis buvo paleistuvės sūnus.
 Gileadas buvo Jeftės tėvas.
 2 Jis turėjo ir daugiau sūnų
 nuo savo žmonos, kurie
 paaugę išvarė Jeftę,
 sakydami: "Tu neturi dalies
 mūsų tėvo namuose, nes esi
 kitos moters sūnus".
 3 Jeftė, pabėgęs nuo savo
 brolių, apsigyveno Tobo
 krašte. Pas jį rinkdavosi
 valkatos ir sekė paskui jį.
 4 Kuriam laikui praėjus,
 amonitai vėl kariavo su
 Izraeliu.
 5 Gileado vyresnieji
 pasiuntė pas Jeftę į Tobo
 kraštą,
 6 sakydami: "Grįžk ir
 vadovauk mums, kad
 galėtume kariauti su
 amonitais".

3. Elijo požiūris pasikeitė, kai jis atsigaiveno. Jis tuomet pradėjo suprasti visą Dievo planą ir savo vaidmenį, įgyvendinant šį planą (1 Kar 19:15-19).
4. Dabar Elijas buvo pajėgus nukreipti savo žvilgsnį nuo savęs, į Dievą ir tarnavimą (1 Kings 19-21). Jo tarnavimas po išsekimo buvo toks pat ar net pralenkė laimėjimus, turėtus prieš išsekimą.
 - Geriausias sprendimas dėl išsekimo – užkristi kelią iš anksto yra geriau, nei gydytis po fakto. Jei Dievo žingsniai gydymui yra taikomi iš anksto, kuriant subalansuotą gyvenimą, tuomet kelias išsekimui bus užkirstas.
 - **Šeimos apleidimas** yra labiausiai kankinanti grėsmė, nes daug žalos yra padaroma tarnystės vardu. Esminė šios grėsmės priežastis yra neteisingi prioritetai. Jeftės istorija, kurią randame Teisėjų 11-12 skyriuose, yra kaip tik toks pavyzdys.
 - Jeftė sugriovė savo šeimą ir mirė sugniuždytas, nes laikėsi neteisingų prioritetų.
 1. Jeftė buvo pašauktas kilniam reikalui – išgelbėti Izraelį nuo amonitų (Ts 11:5-6).
 2. Jeftė buvo išventintas ir paskirtas Izraelio vyresniuoju bei Dievo armijos vadovu (Ts 11:29).
 3. Jeftė taip susikoncentravo į amonitų sunaikinimą, kad paaukojo savo šeimą ant sėkmės aukuro (Ts 11:30-31).
 4. Jeftė sutelkė visą savo dėmesį į vadovavimą armijai ir pasiekė pergalę (Ts 11:32-33).
 5. Jeftės pergalė buvo tuščia, nes atėmė iš jo brangiausią turtą, jo šeimą (Ts 11:34-35)
 6. Jeftė mirė sugniuždytas (Ts 12:7).

*“Per trisdešimties metų patirtį verslo pasaulyje, niekada negirdėjau žmogaus, karjeros pabaigoje sakančio:
” Praleidau per daug laiko su savo šeima ir nepakankamai laiko darbe”. Iš kitos pusės, girdėjau žmones sakant: “Aš praleidau per daug laiko darbe ir nepakankamai skyrčiau laiko savo šeimai. Praradau savo šeimą, ir mano karjera nebuvo to verta.”*

-- Larry Fincher

Dievas

*Įst 6:5
5 Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visomis jėgomis.*

Sutuoktinis

*Ef 5:25
25 Jūs, vyrai, mylėkite savo žmonas, kaip ir Kristus pamilo bažnyčią ir atidavė už ją save,*

Vaikai

*Ef 6:4
4 Ir jūs, tėvai, neerzinkite savo vaikų, bet auklėkite juos drausmindami ir mokydami Viešpatyje.*

Šeima

*1 Tim 5:8
8 Jeigu kas neaprūpina savųjų, ir ypač savo namiškių, tas yra paneigęs tikėjimą ir blogesnis už netikintį!*

- Labai daug vadovų sukonzentruoja savo dėmesį į viziją ir tikslus, apleisdami savo šeimas. To pasekoje jie praranda savo tarnystes ir savo šeimas.
- Dievas yra nurodęs prioritetų seką – pirmoje vietoje yra Dievas, antroje sutuoktinis, trečioje vaikai ir tik po to visa kita. Jis niekuomet neketino leisti vadovams pastatyti tarnystę aukščiau savo šeimos.
- Tarnystė ir šeima nėra nesuderinami, jie papildo vienas kitą, jei vadovas savo prioritetus sudėlioja pagal Dievo prioritetų seką.

Vadovavimo ugdymas

Prieš ugdydamas kitus, vadovas privalo išugdyti save

Vadovavimo ugdymas apima du aspektus – savęs ugdymą ir kitų ugdymą. Savęs ugdymas eina pirmiausia. Vadovas negali vesti kitus, kol neveda savęs, jis negali ugdyti kitų, kol neišugdė savęs.

Savęs ugdymas

Dievas pašaukia vadovus, kad jie įgyvendintų Jo tikslus, bet Jis taip pat ir moko, paruošia bei ugdo vadovus, besiremdamas jų paklusnumu ir noru mokytis bei taikyti biblinio vadovavimo principus. Dievas lavino Juozapą per visą jo gyvenimą, nuo duobės iki kalėjimo ir iki rūmų.

- Geroji žinia yra ta, kad jei Dievas pašaukia asmenį būti vadovu, tas asmuo gali juo tapti. Bloga žinia yra ta, kad asmuo netaps vadovu per naktį, tai užtruks visą gyvenimą.
- Vadovavimo ugdymas vystosi per keletą fazių. Johnas Maxwellas apibūdina keturias vadovavimo augimo fazes.
 1. 1 Fazė – Aš nežinau, ko aš nežinau. Žmonės patiria nesėkmę atpažindami vadovavimo vertę ir neturi supratimo kokias galimybes jie praranda.
 2. 2 Fazė – Aš žinau, ko aš nežinau. Žmonės pastatomi į vadovavimo poziciją ir supranta, kad niekas jais neseka. Poreikis mokytis vadovauti tampa akivaizdus.
 3. 3 Fazė – Aš augu ir žinau, ir tai pradeda matytis. Asmuo pradeda mokytis ir ugdyti vadovavimo įgūdžius, ir nuostabūs dalykai pradeda vykti.
 4. 4 Fazė – Aš paprasčiausiai einu dėl to, ką aš žinau. Asmens vadovavimo įgūdžiai tampa automatiški. Ir yra nuolat pasiekiami rezultatai.

- Norėdamas pereiti visas šias keturias fazes vadovas privalo imtis iniciatyvos. Asmeninis vadovavimo ugdymas niekuomet nebūna automatiškas. Vadovavimo ugdymas apima santykius, pažinimą, darbą, pasiaukojimą ir patirtį.

“Geriausia, ką vadovas gali padaryti dėl savo žmonės, tai augti asmeniškai.”

-- Henry Blackaby

Juozapas

Pr 37:5

5 Kartą Juozapas sapnavo sapną ir jį papasakojo savo broliams. Tada jie ėmė dar labiau jo nekęsti.

Pr 39:2

2Ir Viešpats buvo su Juozapu, ir jam viskas sekėsi. Jis gyveno savo valdovo, egiptiečio, namuose.

Pr 39:22

22 Šis pavedė Juozapui rūpintis visais kaliniiais ir visi darbai buvo jo priežiūroje.

Pr 41:39-40

39Faraonas kalbėjo Juozapui: "Kadangi Dievas tau visa tai apreiškė, tai nėra nė vieno, kuris būtų toks protingas ir sumanus kaip tu.

40 Tu būsi mano namų valdytoju, ir tavo žodžio klausys visi žmonės. Tik sostu aš būsiu aukščiau tavęs".

Pr 41:46

46Juozapas buvo trisdešimties metų amžiaus, kai jis stovėjo faraono, Egipto karaliaus, akivaizdoje ir išėjęs iš faraono apkeliavo visą Egipto žemę.

“Realybė parodo, kad dauguma žmonių gali ugdyti vadovavimą kai kuriose gyvenimo srityse, jei jie turi norą augti kaip žmonės ir ugdyti tam tikrus vadovavimo įgūdžius..”

-- Richard Blackaby

“Nėra tokio dalyko, kaip save susikūręs dvasinis vadovas.”

-- J. Oswald Sanders

“Sėkmingi vadovai yra besimokantys. Ir mokymosi procesas yra besitęsiantis savidisciplinos ir atkaklumo rezultatas.”

-- John Maxwell

“Sėkmė yraėjimas nuo vienos nesėkmės iki kitos, neprarandant entuziazmo..”

-- Winston Churchill

1. **Santykiai** – vadovas privalo įtvirtinti ir nuolat palaikyti artimus santykius su Tuo, kuris jį pašaukė, su Dievu. Tai yra pagrindas. Pavyzdžiui, Juozapo vadovavimo sugebėjimai buvo visuomet susiję su santykiais, įgytais tuomet, kai jis buvo jaunas berniukas (Pr 37:5-11).
2. **Pažinimas** – vadovavimo įgūdžių galima išmokti, bet vadovas privalo nuolat taikyti tuos įgūdžius sau. Pažinimo turtai turi būti kasami Biblijoje, vadovavimo knygose, asmeniniuose stebėjimuose ir pokalbiuose su sėkmingais vadovais (Pr 39:2-6).
3. **Darbas** – vadovavimo ugdymas reikalauja darbo. Išmoktos žinios turi būti taikomos praktikoje vėl ir vėl iš naujo, kad vadovas išsiugdytų įgūdžius. Jei nepraktikuojame, prarandame (Iš 39:20-23).
4. **Pasiaukojimas** – vadovavimo ugdymas reikalauja aukštos asmeninės kainos. Reikalauja aukoti laiką, energiją, asmeninius troškimus ir netgi tarpusavio santykius. Privalomas atkaklumas ir asmeninė disciplina (Pr 41:1-40).
5. **Patirtis** – netgi kai vadovas palaiko santykius su Dievu, nuoseklai mokosi, sunkai dirba ir sumoka kainą, vadovavimo ugdymas ateina tik su patirtimi. Patirtis neateina akimirksniu, bet palaipsniui, diena iš dienos, žingsnis po žingsnio (Pr 41:46).

Kitų ugdymas

Jei pirmas dalykas, kurį vadovas gali padaryti dėl savo organizacijos, augti asmeniškai, tai antras dalykas, kurį vadovas gali padaryti dėl savo organizacijos, ugdyti kitus vadovus.

- Pagrindinis sėkmės faktorius bet kokioje organizacijoje yra vadovavimas. Todėl, bet kurio vadovo esminė funkcija privalo būti papildomų vadovų ugdymas.
 - Pavedimas ir įgaliojimas įtakoja vadovo veiksmingumą. Kitų vadovų ruošimas daro poveikį vadovavimui ir net yra labiau galingesnis.
 - Tik vadovai sugeba ugdyti kitus vadovus. Asmuo negali duoti kitam to, ko pats neturi (Mt 10:24).

“Tai nėra sutapimas, kad didūs dvasiniai vadovai seka didžiųjų dvasinių vadovų pėdsakais..”

-- Henry Blackaby

*Mt 10:24-25
24Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką.*

Auklėjimas

2 Tim 2:2
2 ir, ką iš manęs girdejai
prie daugelio liudytojų,
patikėk ištikimiems
žmonėms, kurie sugebės ir
kitus mokyti.

“Mokinai nėra masinis
dalykas. Jie yra ruošiami
po vieną, nes kažkas
prisiėmė atsakomybę
disciplinuoti, mokyti,
šviesti, ugdyti ir lavinti
jaunesnį”
-- J. Oswald Sanders

“Savo geriausiu metu
auklėtojai (mokytojai)
maitina mūsų sielas. Jie
formuoja mūsų charakterį.
Jie kviečia mus būti
pilnaverčiais žmonėmis ir
per Dievo malonę, šventais
žmonėmis.”
-- Howard Hendricks

Pat 27:17
17Kaip geležis galanda
geležį, taip žmogus aštrina
savo draugą.

- Procesas, kai vadovas ugdydamas kitą žmogų investuoja savo laiką į jo gyvenimą, vadinamas auklėjimu (2 Tim 2:2). Šio proceso efektyvumas yra grindžiamas bibliniais pavyzdžiais ir dabartiniais tyrimais.
 - Biblinių vadovų ir jų statytinių pavyzdžiai yra Mozė ir Jozuė, Noemė ir Ruta, Elijas ir Eliziejus, Barnabas ir Paulius, Paulius ir Timotiejus.
 - Johno Maxwello naujausios apklausos atskleidė, kad 80% vadovų priskiria savo ugdymą kitų vadovų auklėjimo nuopelnui.
- Jėzus Kristus, didžiausias vadovas, pademonstravo vadovų ugdymo svarbą ir metodą, išugdydamas Savo mokinius. Jis išauklėjo dvylika vyrų, kurie savo ruožtu panaudojo visa tai, kad sudrebtų pasaulio pamatus.
 1. Išrinko vyrus, turinčius vadovavimo kvalifikacijas (Jn 1:47-49). Vadovo laikas yra ribotas; todėl jis privalo investuoti jį išmintingai.
 2. Mokė biblinių vadovavimo principų organizuotu, struktūrišku būdu (Mt 13:1-23; Is 28:9-14). Statytinių ugdymui reikia pažinimo, supratimo, išminties (Pat 24:3-4).
 3. Pastoviai demonstravo statytiniams biblinio vadovavimo principus. Būsimam vadovui reikia matyti biblinius principus praktiniuose veiksmuose (Jn 13:1-17).
 4. Laikė statytinius atsakingais už savo veiksmus. Ugdomas vadovas turi būti treniruojamas (Mk 6:6-30).
 5. Įgaliojo statytinius vadovavimui ir suteikė jiems autoritetą ugdyti kitus vadovus (Mt 28:19).
- Kiekvienam vadovui reikia turėti Paulių, Barnabą, Timotiejų savo gyvenime, kad ugdytų vadovavimą savyje ir kituose.
 1. Paulių, kuris auklėtų jį.
 2. Barnabą, kuris paskatintų/padrąsintų jį.
 3. Timotiejų, kurį auklėtų jis.

“Tęstinumas yra viena iš pagrindinių vadovavimo atsakomybių.”
-- Max DePree

Vadovavimo tęstinumas

Nėra sėkmės be tęstinumo

Vadovavimo tęstinumas yra neišvengiamas. Tai yra kritinis vadovavimo komponentas, nešantis absoliučią organizacijos sėkmę ar nesėkmę, nustatantis kaip gerai tai buvo įgyvendinta. “Sargybinio pakeitimas” yra paskutinis vadovo sėkmės matas, ir vadovas turi pasiruošti šiam įvykiui.

Tęstinumas

Yra daugybė biblinio vadovavimo tęstinumo pavyzdžių. Elijas perdavė vadovavimą Eliziejui, Jėzus perdavė žemiškąjį vadovavimą bažnyčiai, Paulius perdavė vadovavimą Timotiejui, Titui ir kitiems, Dovydas perdavė vadovavimą Saliamonui. Geriausias žinomas vadovavimo tęstinumo pavyzdys yra Mozės vadovavimo perdavimas Jozuei.

- Vadovavimo tęstinumas yra neišvengiamas. Dievas patraukia vadovą į kitą padėtį, suteikdamas kitą poziciją ar pašaukdamas namo. Vadovai yra mirtingi.
- Vadovavimo tęstinumas tėra tik Dievo paskirto vadovo pakeitimas. Dievo apreikšta vizija ir tikslų vykdymas niekada nesikeičia. Dievo amžinasis tikslas viršija žmogaus mirtingumą, nes Dievas yra nemirtingas.
- Vadovavimo tęstinumas turėtų būti atsinaujinimo laikotarpis vadovui, organizacijai ir tęsėjui. Dievas parenka laiką ir pilnai panaudoja vadovo sugebėjimus reikiamu metu. Mozė buvo labiau tinkamas išvedimui, o Jozuė labiau tinkamas užkariavimui.
- Nėra sėkmės be tęstinumo.

Pasiruošimas tęstinumui

Vadovas yra atsakingas paruošti save, organizaciją ir tęsėją vadovavimo perėmimui.

- **Vadovas** privalo priimti faktą, kad vizija yra Dievo vizija, ne vadovo, organizacija yra Dievo organizacija, ne vadovo, ir tęsėjo išrinkimas yra Dievo sprendimas, ne vadovo.

Mozė/Jozuė
Joz 1:1-5
1 Viešpaties tarnui Mozei mirus, Viešpats tarė Nuno sūnui Jozuei, Mozės tarnui:
2 “Mano tarnas Mozė mirė. Pakilk ir eik per Jordaną su visa tauta į žemę, kurią duodu izraelitams.
3 Kiekvieną vietą, ant kurios jūsų koja atsistos, jums duodu, kaip pažadėjau Mozei.
4 Nuo dykumos ir Libano kalnų iki Eufrato upės, visa hetitų šalis, ir iki Didžiosios jūros vakaruose bus jūsų ribos.
5 Niekas prieš tave neatsilaikys per visą tavo gyvenimą. Kaip buvau su Moze, taip visuomet būsiu su tavimi. Aš nepaliksiu ir neapleisiu tavęs.

“Jūsų išliekanti vertė (kaip vadovo) bus matuojama tęstinumu.”
-- John Maxwell

“Tikras žmogaus vadovavimo patikimumas yra organizacijos būseną, kai organizatoriaus nebėra...”

-- J. Oswald Sanders

“Sėkmė nematuojama tuo, kur iškeliauji, bet tuo, ką palieki po savęs.”

-- Chris Musgrove

Mozė/Jozuė

Įst 34:9

9 Nuno sūnus Jozuė buvo pilnas išminties dvasios, nes Mozė buvo uždėjęs ant jo rankas. Izraelitai jo klausė ir darė, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.

1. Nei vienas vadovas, kad ir koks apdovanotas ir talentingas, nėra nepakeičiamas.
 2. Vadovo sugebėjimai nebus vertinami pagal asmens ar organizacijos pasiekimus jo vadovavimo laiku, bet pagal tai, kaip pasekėjams ir organizacijai sekėsi po to, kai jis išvyko.
 3. Vadovas dalyvauja Dievo tikslų įgyvendinime, bet projektui užbaigti Dievas gali pasirinkti kitą vadovą.
- **Organizacija** nuo pat pradžios privalo būti pasiruošusi neišvengiamam vadovavimo perdavimui.
 1. Vadovas privalo nukreipti savo dėmesį nuo vadovavimo į vadovų ugdymą.
 2. Jis privalo kaip galima daugiau sustiprinti organizaciją žvelgdamas į ateitį. Pasekėjai privalo būti sutelkę dėmesį į viziją, ne į vadovą.
 3. Įdiegdamas vadovavimo ugdymo kultūrą vadovas privalo investuoti į organizaciją dabar, kad ji patirtų sėkmę ateityje.
 - **Tęsėjas** visais būdais privalo būti palaikomas ir įvairiausiais būdais ruošiamas vadovo.
 1. Sėkmingas vadovas išsilaisvins iš savo darbo, investuodamas į kylančių vadovų, užimsiančių jo vietą, ugdymą.
 2. Organizacijos pasitikėjimas tęsėju gali būti nuo pradžios reikšmingai stiprinamas vadovų pritarimu (Įst 34:9).
 3. Paskutinė palaikymo dovana, kurią vadovas gali suteikti tęsėjui, išeiti ir leisti jam imtis vadovavimo.

Apie Autorius

Larry D. Fincher and Thelmita B. Fincher yra susituokę 38 metus. Jie turi ištekėjusią dukrą ir žentą: Angey ir Kabe Lyons; du anūkus: Fletcher Lyons ir Luke Lyons; vedusį sūnų ir marčią: Tim ir Nino Fincher; ir trečia anūką, Stephen Fincher. Fincheriai yra “Šeimos ugdymo tarnystės” bendrakūrėjai ir vadovai. Tarnystė priklauso Rowland Road Baptistų Bažnyčiai, esančiai Monroe mieste, Louizianos valstijoje. Tarnystės tikslas – “rengti šeimas sėkmingam gyvenimui Dievo būdu”. Fincheriai rengia šeimos seminarus, konferencijas ir užsiėmimus Amerikoje bei užsienyje.

Larry turi bakalauro ir magistro elektros inžinieriaus laipsnius bei trisdešimties metų vadovavimo bažnyčiose, įmonėse, piliečių ir profesinėse organizacijose patirtį. Bažnyčioje jis užima mokytojo, jaunimo rėmėjo, diakono ir pastoriaus pozicijas bei pirmininkauja statybos, finansų, personalo, misijų ir pastoriaus ieškojimo komitetams. Prieš ankstyvą išėjimą į pensiją jis dirbo Elektros energijos Korporacijoje, per trisdešimt metų pabuvojo įvairiose vadovo pozicijose, nuo prižiūrėtojo iki direktoriaus. Per paskutiniuosius dešimt metų jis reorganizavo korporaciją, išvystė verslo strategiją ir suformavo korporacinį universitetą.

Šaltiniai

God. *Holy Bible*. Heaven: Trinity Press, Eternity.

Bennis, Warren. *On Becoming a Leader*. Cambridge: Perseus Books, 1989.

Blackaby, Henry T., and Richard Blackaby. *Spiritual Leadership*. Nashville: Broadman and Holman Publishers, 2001.

Depree, Max. *Leadership is an Art*. New York: Dell Publishing, 1989

Kouzes, James M., and Barry Z. Posner. *The Leadership Challenge*. San Francisco: Jossey Bass, 1995.

Maxwell, John C. *Leadership 101*. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 2002

Maxwell, John C. *The 21 Irrefutable Laws of Leadership*. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1998.

Maxwell, John C. *Developing the Leader Within You*. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1993.

Sanders, J. Oswald. *Spiritual Leadership*. Chicago: Moody Press, 1994.

Seidel, Andrew B. *Leadership Directions*. Dallas: Center for Christian Leadership, Dallas Theological Seminary, 1998.